

عنوان مقاله:

گونه شناسی شعر فارسی از منظر ادب سیاسی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای در علوم انسانی، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 41

نویسندگان:

حمید نساج - استادیار علوم سیاسی دانشگاه اصفهان

مرتضی حاجی مزدارانی - استادیار ادبیات فارسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

در میان دسته بندی های متعدد و متنوع ارائه شده برای اندیشه های سیاسی در اسلام و ایران معمولاً بر حوزه هایی همچون فقه سیاسی فلسفه سیاسی کلام سیاسی و سیاست نامه نویسی تاکید می شود اما ایرانی ترین حوزه اندیشه ورزی در ایران اسلامی را بایستی در حوزه شعر جستجو کرد زیرا که سپهر اندیشه ایرانی شعر است و اغلب فقها و فلاسفه و متکلمان و عرفای ایرانی زمانی که خواسته اند نهان شده های دل خویش را آزادانه و بی تقید بیان کنند به دامن شعر پناه برده اند با وجود این متاسفانه ادب سیاسی به واسطه افراط در تخصص گرایی رشته ها و ضعف مطالعات میان رشته ای چنان چه باید و شاید در کانون توجه اندیشه ورزان سیاسی و تاملات آکادمیک قرار نگرفته است این نوشتار ضمن دعوت از اندیشه ورزان به توجه نظام مند به این حوزه میان رشته ای درصدد گونه شناسی اشعار از لحاظ کارکرد سیاسی شان برآمده است و حوزه ادب سیاسی اعم از نظم و نثر مسجع و موزون را به ادب حماسی و میهنی ادب انتقادی ادب اصلاحی ادب تمجیدی و درباری ادب مقاومت و طنز سیاسی اجتماعی تقسیم کرده است و فردوسی حافظ ناصر خسرو سعدی عنصری بلخی سیف فرغانی و عبید زاکانی را به عنوان نماینده های این گونه های ادبی مورد بررسی قرار داده است

کلمات کلیدی:

ادب سیاسی، ادبیات سیاسی، میان رشتگی، فردوسی، حافظ، سعدی، ناصر خسرو، عنصری، سیف عرفانی، عبید زاکانی، اندیشه های سیاسی در اسلام و ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529740>

